

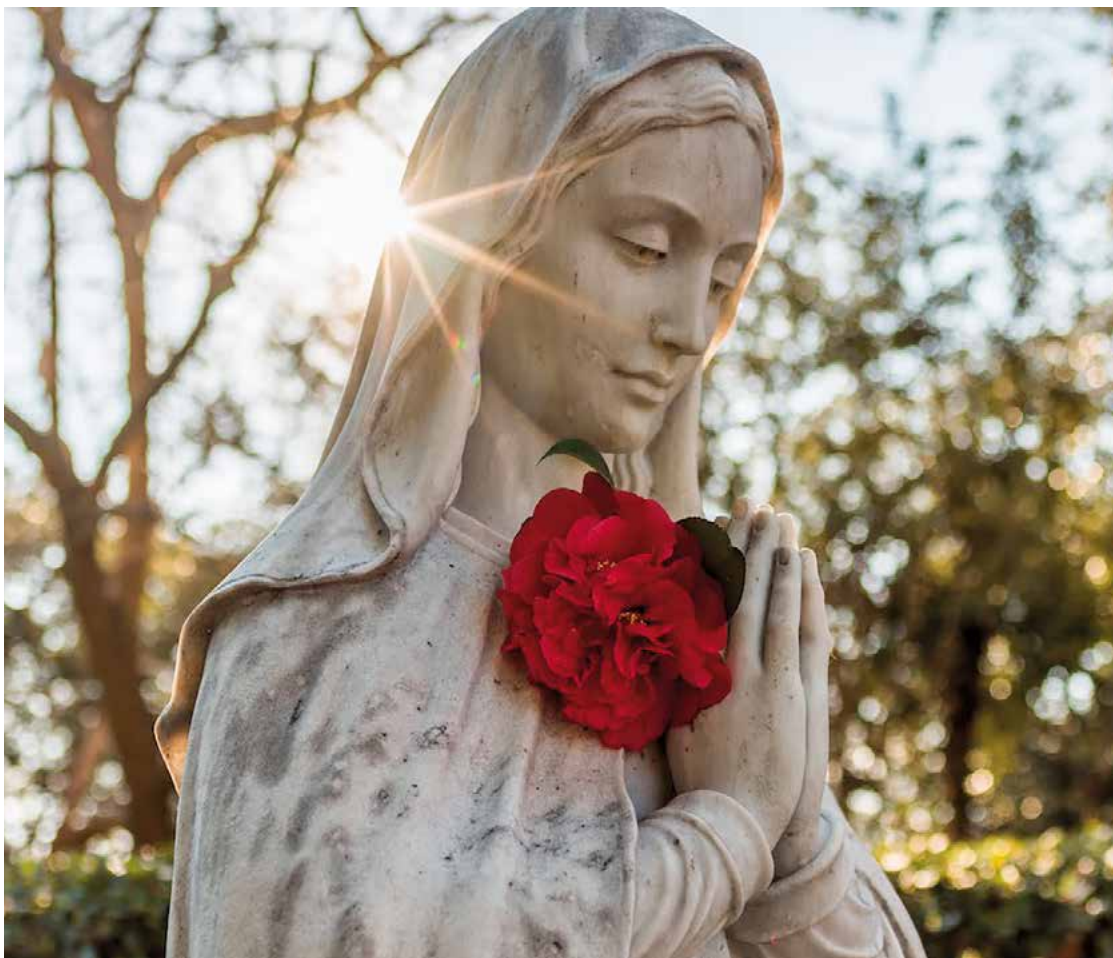
full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

El mes de Maria

Cada any, en arribar al mes de maig, els nostres cors es giren cap una figura entranyable de la nostra fe, Maria, la Mare de Jesús, la Mare de Déu. És una tradició antiga, que ve de lluny, des de l'Edat Mitjana, dedicar-li aquest mes per a tenir-la especialment present a les nostres vides.

És una tradició antiga i arrelada en la vida del poble fidel que, enmig dels nequits de cada dia, enmig de les dificultats de la vida, experimenta la protecció d'aquesta mare que ens mira i ens estima.

No es tracta, de cap manera, d'un símbol, no és un mite o la projecció de la ne-

cessitat d'una mare. És una persona real, una mare real, la Mare de Jesús, que pel fet de ser Ell el Fill Etern de Déu, ens porta en el seu cor des de tota l'eternitat, i també, és clar, en la seva encarnació en Maria.

En el disseny de Déu, en seu projecte d'amor, des de sempre, quan va crear els éssers humans, quan es va fer home en Maria per salvar-nos, ens ha portat sempre en la seva ment i en el seu cor, des de tota l'eternitat ens coneix i ens estima.

Potser actualment s'hagi diluït una mica aquesta tradició en aquest mes que

anomenem també com «el mes de les flors», i no només perquè coincideix amb la primavera sinó perquè se'ns convida a oferir a Maria com a mare nostra les flors, l'obsequi de les nostres bones obres i els nostres detalls d'amor a Déu i als germans.

Penso que els que hem estat fets fills de Déu pel baptisme, som cridats a viure una especial relació amb la Mare de Jesús, la Mare de Déu. El que anomenem «devoció» ha de ser l'expressió del nostre cor de fills envers Maria, la mateixa Mare de Jesús. La devoció a Maria s'ha anat estenent i adaptant als diversos llocs del món, a través del temps, però sempre és manifestació d'aquest cor de fills envers la que és també la nostra Mare.

Aquesta expressió d'amor a la Mare de Déu, i d'Ella a nosaltres com a Mare de l'Església i mare nostra, és universal, com també ho és la de totes les mares als seus fills. El Sant Rosari, les jaculatories i tants altres actes de pietat que es viuen a tot el món són expressió d'un mateix sentiment i d'una mateixa convicció de tenir-la com a mare.

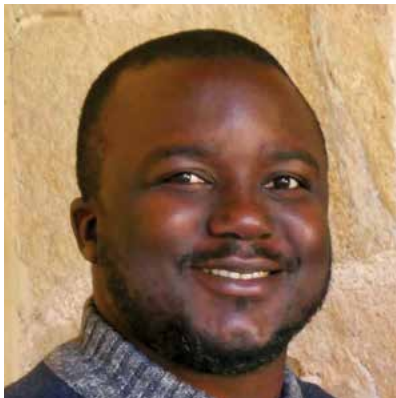
Recentment hem viscut dos moments especialment significatius de la devoció del poble fidel a la Mare de Déu. Em refereixo a la col·locació d'una imatge de la Mare de Déu de Montserrat en un carrer cèntric de la ciutat de Terrassa i a l'entronització d'una altra imatge de la Mare de Déu de la Salut a la Catedral Basílica de la nostra diòcesi.

Visquem doncs, aprofitem aquest mes per apropar-nos més a Maria i experimentarem el seu ajut i la seva protecció de mare en el nostre camí com a deixebles del seu Fill.

ENTREVISTA

Ciència i fe

ALAIN PITTI

El P. Alain Pitti va néixer al Camerun i des de 2013 resideix a Barcelona. És jesuïta, químic farmacèutic i biocènòleg, i actualment està cursant el doctorat en Química Farmacèutica a l'IQS. El seu interès per la ciència, i la química en particular, li ve de jove; la vocació, quan estava en l'últim curs del grau de química orgànica al Camerun. «Les diferents experiències espirituals i afectives amb el Senyor van ser a l'arrel de la meua vocació a la Companyia», assegura.

Com va sentir la vocació?

Durant l'últim curs de química, el 2006, neix en mi el desig de consagrar la meua vida al Servei de Déu i dels demés sense excepció. Va ser el nom de Jesús (Companyia de Jesús) que va ser la clau per escollir ser jesuïta. Entenia en aquell moment que, per a mi, seguir a Jesús era el mateix que ser jesuïta. Després d'un any d'acompanyament espiritual i de discerniment vaig decidir entrar a la Companyia de Jesús, en la qual vaig ser admès el 2007.

Per què és plenament justificable el diàleg ciència i fe?

La meua fe se sosté a partir de les experiències espirituals i les trobades concretes amb Jesús que he tingut al llarg de la meua vida. Pel fet d'aprofundir en la investigació científica, l'observació de les cèl·lules i l'harmonia impressionant del codi genètic, trobo la presència divina en la ciència. Per aquesta raó, no veig cap conflicte entre ciència i fe. La ciència aprofundida porta a Déu.

Com a prevere, com viu els límits ètics en la modificació genètica de les plantes?

Els límits ètics en el món de la ciència són constants. La modificació genètica de les plantes no representa un problema ètic en si, sempre que no afectin la salut humana o provoquin la desaparició de les espècies salvatges. El gran problema ètic que trobo en la indústria farmacèutica és el fet de posar els diners per sobre de la vida humana. Com a sacerdot, em dol molt al mateix temps que trobo la força per dedicar la meua vida sencera a buscar solucions a favor de les víctimes d'aquest sistema.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Per un creixement harmònic en la fe

En una recent trobada de professors cristians, després de reflexionar sobre l'entorn social que envolta l'escola i, també, sobre l'entorn socioreligiós que l'afecta, s'abordà la possibilitat de treballar un itinerari de creixement en la fe dels infants i joves. S'apuntà que perquè sigui harmònic, ha de contemplar tres aspectes treballats alhora i amb una forta cohesió entre ells, des de la infantesa: la formació, la vivència i la celebració.

Si no es treballen conjuntament i posem l'accent en la formació, en la instrucció, podem convertir el cristianisme en una filosofia, una moral, lluny de la seva realitat, una fe. Si només es treballen els aspectes vivencials externs (voluntariats, serveis assistencials diversos...) centrant-nos com a finalitat en el compromís i l'acció, podem abocar a un activisme, especialment entre els joves, que amb el temps quedí desproveït de base, de fonament espiritual i, fàcilment, de sentit. Si només es treballen els aspectes vivencials interiors —reflexió, pregària, meditació...— es pot caure en un espiritualisme desencarnat i desarrelat, una fe sense obres. Si la celebració només és trobada i festa, s'allunyarà de la dimensió comunitària eclesial, de la sacramental i de l'acció de la gràcia.

És determinant, doncs, que aquests tres aspectes es treballin harmònicament conjuntats, amb la pretensió de facilitar l'experiència religiosa personal. Superar els aspectes negatius de les realitats viscudes i caminar cap a una autonomia que, al laïcisme ambiental s'hi contraposi l'espiritualitat que neix de la pregària. Una espiritualitat que es fa present i que s'arrela en el món perquè ajuda a superar el caminar sol, a través del mestatge de l'adult que l'acompanya i de la comunitat que acull i ajuda a celebrar la fe.

Una espiritualitat que fa sortir de l'individualisme, en ocasions aclaparador, gràcies a la crida d'Aquell que és Amor i que proposa estimar els altres mitjançant un servei generós, compromès i desinteressat a favor, especialment, dels qui més ho necessiten. Estem parlant d'un procés que comença a la infantesa, es completarà en gran manera a la joventut, però que caldrà treballar tota la vida. Els fonaments que es posin els primers anys seran la base que sustentará el procés. «*Vosaltres teniu de tot en abundància: fe, paraules, coneixement, sol·licitud plena i l'amor que de nosaltres heu rebut. Tingueu també ara una generositat abundosa*» (2Co 8,7).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Haced lo que Él os diga»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Frecuentemente nos encontramos en circunstancias ambiguas en las que nos cuestionamos cómo acertar. Recordemos la situación embarazosa que se presentó en las Bodas de Caná. Los sirvientes se preguntaban: «¿Qué tendremos que hacer?». Ellos, sin lugar a duda, tuvieron el mejor apoyo, la Virgen, ella ya estaba pendiente, la solución era su Hijo; por eso recibieron la indicación precisa: «Haced lo que Él os diga» (Jn 2,5).

Recordemos las palabras del Señor al finalizar el lavatorio de los pies. Él dijo: «si yo, el Maestro y el Señor, os he lavado los pies, también vosotros debéis lavaros los pies unos a otros: os he dado ejemplo para que lo que yo he hecho con vosotros, vosotros también lo hagáis» (Jn 13,14-15).

Jesús, muerto y resucitado, se acerca a nosotros, con su Espíritu nos transforma, nos renueva desde dentro. Es un don con el que el Señor nos convierte en personas nuevas y nos acoge en lo suyo. El obrar de Jesús se convierte en el nuestro, porque Él mismo actúa en nosotros.

Los que oyeron a los apóstoles que daban testimonio de la Resurrección del Señor y explicaban lo sucedido, deseando aceptar y ordenar sus vidas, preguntaban: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?» (Hch 2,37).

Pidamos a María que al oír de sus labios «Haced lo que Él os diga», nos ayude a dejarnos a involucrar por su Hijo y con Él atendamos a lo que tenemos encomendado y a discernir lo que nos piden las necesidades que surgen en nuestro cotidiano vivir.

Lectures de la missa diària i santoral

8. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ac 14,5-18 / Sl 113 / Jn 14,21-26]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de València, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità. Beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dimarts [Ac 14,19-28 / Sl 144 / Jn 14,27-31a]. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria). Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Dimecres [Ac 15,1-6 / Sl 121 / Jn 15,1-8]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dijous [Ac 15,7-21 / Sl 95 / Jn 15,9-11]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolars; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Divendres [Ac 15,22-31 / Sl 56 / Jn 15,12-17]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats màrtirs a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Dissabte. [Ac 16,1-10 / Sl 99 / Jn 15,18-21]. Mare de Déu de Fátima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prevere i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Betharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872).

14. □ † Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Ac 8,5-8.14-17 / Sl 65 / 1Pe 3,15-18 / Jn 14,15-21]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26). Santa Gemma Galgani, verge seglar; sant Pasqual I, papa.

DIUMENGE V DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 6,1-7)

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula». Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Timon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans.

La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creïa molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

Justos, aclameu el Senyor, / fareu bé de lloar-lo, homes recetes. / Celebreu el Senyor amb la lira, / acompanyeu amb l'arpa els vostres cants. R.

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,4-9)

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Esriptura: «Jo poso a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat». És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclameu la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 14,1-12)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, ¿us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig». Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. ¿Com podem saber quin camí hi porta?». Jesús li diu: «Jo soc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mí, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist». Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més». Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres ¿i encara no em coneixes? Qui em veu a mí veu el Pare. ¿Com pots dir que us mostri el Pare? ¿No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mí? Les paraules que jo us dic no venen de mí mateix. És el Pare, qui, estant en mí, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mí; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mí també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 6,1-7)

En aquellos días, al crecer el número de los discípulos, los de lengua griega se quejaron contra los de lengua hebrea, porque en el servicio diario no se atendía a sus viudas. Los Doce, convocando a la asamblea de los discípulos, dijeron: «No nos parece bien descuidar la palabra de Dios para ocuparnos del servicio de las mesas. Por tanto, hermanos, escoged a siete de vosotros, hombres de buena fama, llenos de espíritu y de sabiduría, y los encargaremos de esta tarea; nosotros nos dedicaremos a la oración y al servicio de la palabra». La propuesta les pareció bien a todos y eligieron a Esteban, hombre lleno de fe y de Espíritu Santo; a Felipe, Prócoro, Nicanor, Timón, Parmenas y Nicolás, prosélito de Antioquía. Se los presentaron a los apóstoles y ellos les impusieron las manos orando.

La palabra de Dios iba creciendo y en Jerusalén se multiplicaba el número de discípulos; incluso muchos sacerdotes aceptaban la fe.

Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

Aclamad, justos, al Señor, / que merece la alabanza de los buenos. / Dad gracias al Señor con la cítara, / tocad en su honor el arpa de diez cuerdas. R.

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,4-9)

Queridos hermanos: Acercándoos al Señor, piedra viva rechazada por los hombres, pero elegida y preciosa para Dios, también vosotros, como piedras vivas, entráis en la construcción de una casa espiritual para un sacerdocio santo, a fin de ofrecer sacrificios espirituales agradables a Dios por medio de Jesucristo. Por eso se dice en la Escritura: «Mira, pongo en Sió una piedra angular, elegida y preciosa; quien cree en ella no queda defraudado». Para vosotros, pues, los creyentes, ella es el honor, pero para los incrédulos «la piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular», y también «piedra de choque y roca de estrellarse»; y ellos chocan al despreciar la palabra. A eso precisamente estaban expuestos. Vosotros, en cambio, sois un linaje elegido, un sacerdocio real, una nación santa, un pueblo adquirido por Dios para que anunciéis las proezas del que os llamó de las tinieblas a su luz maravillosa.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,1-12)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No se turbe vuestro corazón, creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas moradas; si no, os lo habría dicho, porque me voy a prepararos un lugar. Cuando vaya y os prepare un lugar, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo estéis también vosotros. Y adonde yo voy, ya sabéis el camino». Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?». Jesús le responde: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre sino por mí. Si me conocierais a mí, conoceríais también a mi Padre. Ahora ya lo conocéis y lo habéis visto». Felipe le dice: «Señor, muéstranos al Padre y nos basta». Jesús le replica: «Hace tanto que estoy con vosotros, ¿y no me conoces, Felipe? Quien me ha visto a mí ha visto al Padre. ¿Cómo dices tú: "Muéstranos al Padre"? ¿No crees que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Lo que yo os digo no lo hablo por cuenta propia. El Padre, que permanece en mí, él mismo hace las obras. Creedme: yo estoy en el Padre y el Padre en mí. Si no, creed a las obras. En verdad, en verdad os digo: el que cree en mí, también él hará las obras que yo hago, y aun mayores, porque yo me voy al Padre».

COMENTARI

Desconcert-dificultats-tensions; cal retornar a Jesús

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Quan Jesús anuncia que desapareixerà la seva presència visible davant dels seus deixebles, aquests es desconcerten.

Aquest desconcert, l'experimenten moltes vegades davant de Jesús; sovint no entenen el seu ensenyament ni les seves actituds; ni en la seva passió i mort, ni fins després de la seva resurrecció quan deixa de manifestar-se de manera clarivalent.

També experimenten dificultats i tensions les primeres comunitats cristianes. Davant de les noves situacions de vida que van sorgint, surten diverses opinions, segons les seves sensibilitats i procedències. Costa gestionar bé les diferències. No resulta fàcil la comunió, i cal reunir-se, parlar-ne i ser dòcils a l'acció de l'Esperit, que els altres també poden tenir.

Cal afrontar totes les realitats a la llum del seguiment de Jesús, que ens diu: «Jo soc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi».

Mai ens podem desentendre d'aquesta gran realitat: Hem d'estimar a Jesucrist i a la seva Església, unida a Ell. Però l'Església és i ha de ser àmplia, plural, variada, oberta, acollidora, esperançada, joiosa i plena de Jesucrist i l'Esperit Sant, que fa camí vers Déu Pare; bo i sabent que els seus membres som petits, pobres, pecadors, necessitats de misericòrdia i salvació.

Tenim qualitats i serveis variats i complementaris; ens necessitem. Mai un cristià pot desentendre's dels altres cristians, ni dels altres homes i dones que no en són.

D'aquí neix una expressió que aquests últims temps ressona, sovint en les nostres esglésies: «LA SINO-DALITAT». Se'ns demana que aportem a la comunitat tot el que podem realitzar, reflexió, pregària i acció, segons les nostres possibilitats, i missions.

Els apòstols, «van convocar una reunió de tots els creients» per atendre unes necessitats d'aquell moment, i es van escollir a 7 homes «fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny» (...) i «després de pregar, els imposaren les mans». I van esdevenir els primers diaques de l'Església.

Sant Pere ens ha dit avui: «com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual (...) vosaltres sou un poble escollit, (...) perquè proclameu la lloança d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable».

No siguem una membres passius en les nostres comunitats; aportem-hi tot el que som amb una participació activa, segons les vostres possibilitats. Tots en resultarem beneficiats.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge 7, a les 11 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Pau de Terrassa. / **A les 12.15 h.** confirmacions a la Parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès.

Dimarts 9 i dimecres 10, a les 17.30 h. Confirmacions de l'Escola La Farga a la Catedral.

Divendres 12, a les 9 h. Pregària a l'Escola La Salut de Sabadell abans de començar el romiatge al santuari diocesà. / **A les 11 h.** Consell Presbiteral al Bisbat. / **A les 19.30 h.** celebració de graduació de 2n de Batxillerat a l'Escola La Salut de Sabadell.

Dissabte 13, a les 10 h. Consell Pastoral Diocesà al Bisbat. / **A les 17 h.** baptismes de Casa Guadalupe a la Catedral. / **A les 20 h.** confirmacions de l'Escola *Pureza de Maria* a la Catedral.

Diumenge 14, a les 12.30 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Llorenç de Terrassa.

Notícies

Confirmacions. Mons. Cristau ha celebrat l'Eucaristia i ha administrat el sacrament de la Confirmació a aques-

Confirmacions a Polinyà

Confirmacions a Bigues

Confirmacions al Sagrat Cor de Sabadell

tes parròquies: dissabte 22 d'abril, Sant Salvador de Polinyà (7 joves); diumenge 23, Sant Pere i Sant Pau de Bigues (3 persones); Sagrat Cor de Sabadell (38 persones entre joves i adults).

El Seminari participa en la Vetlla de Santa Maria a Montserrat. El dimecres 26 d'abril, els seminaristes de Ter-

rassa, juntament amb els altres seminaristes de Catalunya, varen visitar el Monestir de Sant Benet, on resaren Vespres i seguidament varen participar en la Vetlla de Santa Maria al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat.

Missa de l'Escola Mare de Déu de Montserrat. El dijous dia 27 d'abril, Mons. Salvador Cristau, a la Parròquia de Sant Pere de Rubí, va celebrar la Missa amb els alumnes, professors, pares i personal no docent de l'Escola Mare de Déu de Montserrat, que forma part de la Fundació Escola i Vida, en el dia de la festa titular del centre.

Calendari

Aplec de la Mare de Déu de la Salut (Sabadell):

—**Divendres 12, al matí:** Pelegrinatge de l'Escola Mare de Déu de la Salut al Santuari.

—**Dissabte 13:** Trobada de joves de les parròquies de Sabadell. A les 19.30 h, Vetlla de pregària; a les 20.30 h, espai de trobada.

—**Diumenge 14:** a les 10.30 h, Missa solemne (celebrant: Mn. Oriol Pallàs, rector del Santuari); a les 17.30 h, Vespres solemnes cantades; a les 18 h, pregària a la Mare de Déu (Taizé); a les 19 h, Missa vespertina (celebrant: Mn. Josep Maria Cot, arxipreste); a les 19.30 h, concert del Grup Escletxa.

—**Dilluns 15:** a les 9 h, Missa votiva de l'Acadèmia Catòlica; a les 11.30 h, Missa solemne, votiva de la ciutat, concelebrada i presidida pel Sr. Bisbe Mons. Salvador Cristau. Cants a càrrec de la Coral Lubilo; a les 19 h, Rosari i visita espiritual; a les 20 h, Missa de cloenda i adoració (Emmaús. Cor de Maria de Sabadell). Informació: www.santuarisalutsabadell.es

Concerts de Marata. El diumenge 14 de maig, a les 11 h, Guitarra romàntica mediterrània, a càrrec de Fernando Espí. Lloc: Pquia. de Santa Coloma de Marata. Informació: concertsdemarata@gmail.com i tel. 938 497 013.

† SALVADOR CRISTAU COLL

Obispo de Terrassa

CARTA DOMINICAL

El mes de María

Cada año, al llegar al mes de mayo, nuestros corazones se vuelven hacia una figura entrañable de nuestra fe, María, la Virgen, la Madre de Jesús.

Es una tradición antigua, que viene de lejos, desde la Edad Media, la de dedicarle este mes a Ella para tenerla especialmente presente en nuestras vidas.

Se trata de una tradición antigua y arraigada en la vida del pueblo fiel que, en medio de las inquietudes de cada día, en medio de la agitación de la vida, experimenta la protección de esta madre que nos mira y nos ama.

No es un símbolo, no es un mito o la proyección de la necesidad de una madre. Es una persona real, una

madre real, la Madre de Jesús, que por ser Él el Hijo Eterno de Dios nos lleva en su corazón desde toda la eternidad y también, claro, en su encarnación en María.

En el designio de Dios, en su proyecto de amor, cuando creó a los seres humanos, cuando se hizo hombre en María para salvarnos, desde siempre nos ha llevado en su mente y en su corazón, desde toda la eternidad Dios nos conoce y nos ama, y nos ha dado a su Madre como madre nuestra.

Puede ser que actualmente se haya perdido un poco esta tradición que también llamamos «el mes de las flores», y no sólo porque coincide con la primavera sino porque se nos invita a ofrecer a María co-

mo madre nuestra las flores, el obsequio, de nuestras buenas obras y nuestros detalles de amor a Dios y a los hermanos.

Pienso que quienes hemos sido hechos hijos de Dios por el bautismo estamos también llamados a vivir una especial relación con la Madre de Jesús, la Virgen María. Lo que llamamos «devoción» debe ser la expresión de nuestro corazón de hijos hacia María, la misma Madre de Jesús. La devoción a María se ha ido extendiendo y adaptando a los distintos lugares del mundo, a través del tiempo, pero siempre es manifestación de este corazón de hijos hacia la que es también nuestra Madre.

Esta expresión de amor a la Virgen María, y de Ella a nosotros como Madre de la Iglesia y madre nuestra, es universal, como lo es también

la de todas las madres a sus hijos. El Santo Rosario, las jaculatorias y otros tantos actos de piedad que se viven en toda la Iglesia son expresión de un mismo sentimiento y de una misma convicción de tenerla como madre.

Recientemente hemos vivido dos momentos especialmente significativos de la devoción del pueblo fiel a la Virgen María. Me refiero a la colocación de una imagen de la Nuestra Señora de Montserrat en una calle céntrica de la ciudad de Terrassa y la entronización de otra imagen de la Virgen de la Salud en la Catedral Basílica de nuestra diócesis.

Vivamos pues, aprovechemos este mes para acercarnos más a María y experimentaremos su ayuda, su protección, en nuestro camino de discípulos de su Hijo.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

